

Kõik võimalik on temas, meie maakeses emas. Meil heaks kasvupinnaks on siin õhk, vesi ja mullas aga me lõikame alati ka seda, mida oleme külvand ja edasi külvame. Kinni hoidmine kellegist kallist, lahti laskmine kellegist kallist, on sama mündi erinevad pooled. Pooled, mis hoolivad ühtmoodi kallilt. Kaalukausil ka me endi saatus, ka see on sama tähtis või ehk kallimast veel kallim.

Kurbus, kaotusvalu, viha, on see tema või mu enda rahulolematus, varemtehtud viga? Võimalik on ka mitte midagi teha aga siis jääb just see midagi tegemata. Valikuid tehes on võimalik edasi liikuda, märgata elu ja edasi hoolida sellest imelisest elust kallist. Saatus on igas väikeses otsuses, igas elavas hetkes. Meil on võimalik ise otsustada oma elu käekäigu, seisundi üle, muutes vaid oma vaadet sellele.

Meie oleme ikka siin ja me usume. Räägime oma südames, anname andeks, teeme rahu ja parandame olukorra meie endi sees. Võiksime tegelt tähistada seda sama rõõmsalt, kui uut algavat elu. Kõik algab uuesti, küll me ärkame ja seda kõike märkame. Me kõik oleme unikaalsed, me kõik oleme üks armastus, üks tervik. Elu on igavene, sünd ja surm on üks osa sellest. Lõpp on lihtsalt uue algus, meil on igavene valgus. Südamest ma palun abi, tänan, läbin hirmu, elan rahus. Huvasti ja tere, oled armas, oled kallid.

Tänu ja armastusega,

[Hingetee](#)

[< EELMISELE LEHELE](#)